

N. Christensen: Under Behandlingen af det foreliggende Finanslovsforslag have flere Talere strejft ind paa Sommerens store Begivenhed, Lockouten, og jeg skal ogsaa tillade mig at sige et Par Ord herom. Jeg skal ikke udtale mig om, hvor Skylden til den ligger, eller om Aarsagerne til den. Jeg vil nærmest udtale mig om Lockoutens Forløb og dens Virkninger. Jeg vil give det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) absolut Ret i, at nu, da Lockouten er forbi, have vi tilbage dens Sult og dens Nød, og navnlig i en stor By som København kan der være meget tilbage deraf den Dag i Dag. Se vi Lockouten i den Belysning, at de, der dirigerede Arbejdet, vilde vise, at naar de ikke længer vilde dirigere, gik det hele i Staa, og at de derved vilde tvinge Arbejderne til at bøje sig for deres Fordringer, som ganske vist først kom frem senere, blev det i det nordlige Jylland, hvor jeg er bedst kendt, og om hvilket jeg agter at give nogle Oplysninger, nærmest en stor Farce. Oppe i Frederikshavn maatte Arbejdsgiverne anvende en høj Grad af Tvang for at faa deres Kolleger til at gaa med til Lockouten, og i en anden nørrejdsk By, Hjørring, var der heller ikke saa stor Lyst til at gaa med, men Arbejdsgiverne bøjede sig dog og gik med til Lockouten. Den var imidlertid saa upopulær deroppe, at Befolkningen ikke blot søgte at faa det Arbejde fuldført, som var begyndt, men man satte endog ny Arbejder i Gang, og da Lockouten havde været et Par Maaneder, anmodede Mursvendenes Fagforening i Hjørring Mursvendenes Fagforening i Aalborg, om de ikke havde nogle Mursvende at sende derop, for nu kunde de ikke længere selv overkomme alt, hvad de havde at bestille. Og for Aalborgs Vedkommende var det saaledes, at naar man gik paa Gaderne, kunde man paa et Hus se en Mursvend og paa et andet en Tømmersvend, navnlig beskæftiget med Reparationsarbejde. For Snedkernes Vedkommende var det saaledes, at den større Halvdel var udvandret, men de fleste af de tilbageblevne udførte en Mængde Arbejder, dels i et Produktionsværksted, som de oprettede, og dels i forskellige smaa Værksteder, de drev, som de bedst kunde. Paa den anden Side havde forskellige Arbejdsgivere vist mere travlt, end de i lang Tid havde haft. Der var en Del travlt beskæftigede med at løbe omkring i Byen og søge at forhindre Arbejderne i at udføre de Arbejder, de kunde faa hos Befolk-

ningen. Det lykkedes dem ikke i nogen nævneværdig Grad. Navnlig vare de beskæftigede med at forhindre Arbejderne i at skaffe sig Materiale, men det viste sig ogsaa at være et Slag i Luften. Man kunde sagtens faa Materialer, naar man blot havde Penge. Hvis man ikke kunde faa dem fra Indlandet, hvad man i øvrigt kunde, saa kunde man faa hele Jærnbaneladninger Materialer fra Udlandet, blot man stod med Pengene i Haanden. Det viste sig tilmed, at man kunde faa dem for de samme Priser fra Udlandet som tidligere herhjemme, somme Tider endogsaa billigere. De ville forstaa, at naar Lockouten i en Del af Landet havde det Forløb, som jeg her nævnedes, at betydeligt over Halvdelen af de udelukkede Arbejdere fandt Beskæftigelse stadig i større og større Grad, vidner det om, at Befolkningen i den Sag stod paa Arbejdernes Side i alt Fald for største Delen. Jeg tror, at der mellem Arbejderne netop under denne Lockout opstod en Forstaaelse af, at de maa søge at organisere sig saaledes i Fremtiden, at de kunne møde den Slags Arbejdsstandsninger paa rette Maade, nemlig med at producere selv. Det er maaske ikke andre Steder i Landet, at Lockouten har haft dette Forløb som i Nordjylland, men netop derfor fremhæver jeg det her, for at det kan blive mere bekendt, end det er i Forvejen, og for at ogsaa Arbejdere andre Steder kunne organisere sig mere paa at producere. De faa absolut de heldigste Betingelser for deres Produktion, det saa man under Lockouten, naar de, som tidligere have ledet Produktionen, ikke ville mere, men holde op. Jeg tror derfor, at hvis der skulde fremkomme en saadan Situation en eller flere Gange til her i Landet, vil det være det bedste for Arbejderne, at de søge at arbejde i størst mulig Grad, og at de derfor bør indrette deres Organisationer derefter. Det var jo nemlig ikke saaledes, at Arbejderne manglede Penge i denne Kamp. Organisationerne havde ikke saa faa Midler, men disse Midler vare bundne og kunde derfor ikke anvendes paa den Maade, som efter min Formening vilde være den heldigste, nemlig at Organisationerne producere selv. Det viser sig, at naar Arbejderne gøre Strejke, er det bedste Modtræk, Arbejdsgiverne kunne gøre, at producere saa meget som muligt selv ved Hjælp af den Arbejdskraft, de kunne skrabe sammen i Øjeblikket, men det har ogsaa vist sig og vil vise sig i Fremtiden, at det bedste Modtræk, Arbejderne kunne gøre under en saadan